

รายการกฎหมายขายคา ปัญหาชาวบ้าน โดย ศาลปกครอง

ออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา ๑๕.๒๕ - ๑๕.๔๕ น. ทางสถานีวิทยุ สวพ. ๙๑
(สัมภาษณ์สดทางโทรศัพท์และตอบคำถามของผู้ฟังทางบ้าน)

สัปดาห์ที่ ๑ วันเสาร์ที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๘
หัวข้อ มิเตอร์โดนตัด ถูกกระงับการจ่ายไฟ...ต้องไปฟ้องศาลไหน ?
ผู้ดำเนินรายการ คุณสุนันท์ ทรัพย์ดีมีสุข
ผู้ให้สัมภาษณ์ ดร.นฤมล ชณะรัตน์ วิทยากรจากสำนักงานศาลปกครอง

ช่วงที่ ๑ ช่วงสนทนา

สวัสดีค่ะ พบกับรายการกฎหมายขายคา ปัญหาชาวบ้าน โดยศาลปกครอง

ไฟฟ้า...ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญ เรียกได้ว่าขาดกันไม่ได้เลย โดยเฉพาะหน้าร้อนที่กำลังจะมาถึง เพราะหากบ้านใดไม่มีไฟฟ้าใช้หรือถูกตัดกระแสไฟฟ้า ย่อมสร้างความยากลำบากในการใช้ชีวิตประจำวันไม่น้อยเลยทีเดียว นอกจากนี้หากใครจะต้องทำงานที่บ้าน (WFH) หรือบ้านใครที่มีผู้ป่วยหรือสูงอายุต้องดูแล ก็มักจะมีข้าวของเครื่องใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นจะต้องใช้กระแสไฟฟ้า หากไฟฟ้าเกิดขัดข้อง เช่น ไฟดับเป็นเวลานาน ๆ หรือถูกตัดกระแสไฟฟ้า ก็อาจจะทำให้เกิดการสูญเสียหรือเสียหายได้

ดังเช่นอุทาหรณ์คดีปกครองที่หยิบยกมาพูดคุยกันในวันนี้ เป็นเรื่องราวใกล้ตัวที่ประชาชนอาจประสบเหตุหรือเกิดปัญหาเกี่ยวกับการให้บริการของการไฟฟ้าฯ ได้ เช่น กรณีที่การไฟฟ้าฯ งดจ่ายกระแสไฟฟ้า หรือถูกถอดมิเตอร์ไฟฟ้า เพราะผู้ใช้ค้างชำระค่าไฟฟ้า หรือกรณีมิเตอร์ไฟฟ้าเสีย แล้วมีการเรียกเก็บเงินค่าไฟฟ้าย้อนหลัง โดยคำนวณจากการเปรียบเทียบสถิติและรายงานการตรวจสอบการใช้ไฟฟ้า หรือกรณีการเรียกเก็บค่าเปลี่ยนมิเตอร์ไฟฟ้าใหม่ เป็นต้น ซึ่งหากผู้ใช้ไฟฟ้าเห็นว่าไม่ถูกต้องหรือไม่ได้รับความเป็นธรรม ก็สามารถใช้สิทธิโต้แย้งโดยฟ้องต่อศาล เพื่อขอให้ศาลตัดสินข้อพิพาทที่เกิดขึ้นได้ แต่การจะใช้สิทธิฟ้องคดีตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้านั้น จะต้องไปใช้สิทธิที่ศาลใด

วันนี้เราได้รับเกียรติจาก **ดร.นฤมล ชณะรัตน์** วิทยากรจากสำนักงานศาลปกครอง ซึ่งจะมาเล่าเรื่องราวที่เป็นอุทธรณ์และให้ความรู้กับเราในเรื่องนี้กัน สวัสดิ์ค่ะ สวัสดิ์ค่ะคุณสุนันท์ และคุณผู้ฟังทุกท่านค่ะ

๑. ข้อพิพาทเกี่ยวกับการถูกตัดกระแสไฟฟ้าในคดีนี้ มีที่มาที่ไปเป็นอย่างไรคะ

ข้อพิพาทในคดีนี้ เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๖๕ ค่ะ โดยเดิมสามีของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขอใช้และติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้า เพื่อจ่ายกระแสไฟฟ้าไปยังบ้านของผู้ฟ้องคดี ต่อมา สามีของผู้ฟ้องคดีได้เสียชีวิตลง แต่ผู้ฟ้องคดีก็ยังคงอาศัยอยู่ในบ้านหลังดังกล่าวมาจนถึงปัจจุบัน จากนั้น เมื่อเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ทำให้ผู้ฟ้องคดีประสบปัญหาทางเศรษฐกิจไม่สามารถชำระค่าบริการไฟฟ้าให้แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ตรงตามกำหนดเวลาได้ โดยมีหนี้ค่าไฟฟ้าที่ค้างชำระเป็นเงินจำนวนสี่หมื่นบาทเศษ (๔๕,๐๓๑.๐๕ บาท) ค่ะ

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขา จึงได้งดจ่ายไฟ และทำการถอดมิเตอร์ไฟฟ้า โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การดำเนินการดังกล่าวทำให้ตนได้รับความเดือดร้อนเสียหาย บ้านที่อยู่อาศัยก็ไม่มีไฟฟ้าใช้ และยังได้รับความเสียหายจากการขาดรายได้ ซึ่งเป็นค่าเช่าบ้านที่ตนได้แบ่งบ้านส่วนหนึ่งให้ผู้อื่นเช่าอยู่อาศัยด้วย เป็นเงินเดือนละ ๗,๐๐๐ บาท เป็นเวลา ๑๒ เดือน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น จำนวน ๘๔,๐๐๐ บาท

นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า กฎระเบียบที่ให้อำนาจการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขา ในการถอดมิเตอร์ไฟฟ้าได้ โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ใช้ก่อน เป็นการออกกฎโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและขัดต่อมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) จึงยื่นฟ้องการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขา เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้เพิกถอนกฎระเบียบดังกล่าว และขอให้ติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้าคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ รวมทั้งให้ชำระค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมายด้วย ค่ะคุณสุนันท์

๒. เมื่อคดีมาสู่การพิจารณาของศาลปกครอง ศาลฯ วินิจฉัยเป็นอย่างไรคะ

คดีนี้ ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้ว เห็นว่า มูลเหตุแห่งคดีเกิดจากผู้ฟ้องคดีประสบปัญหาทางเศรษฐกิจทำให้ไม่สามารถชำระค่าไฟฟ้าได้ตามกำหนดเวลา และข้อพิพาทดังกล่าวมาจากสัญญาซื้อขายไฟฟ้า โดยผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ใช้ไฟฟ้ามีหน้าที่ต้องชำระค่าไฟฟ้า ส่วนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) ซึ่งดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้าและเป็นผู้จ่ายกระแสไฟฟ้าตามสัญญา มีสิทธิได้รับเงินค่าไฟฟ้า อันเป็นการประกอบการในทางธุรกิจตามที่กฎหมายกำหนดไว้ กรณีจึงเป็นสัญญา

ที่คู่สัญญามุ่งผูกพันบนพื้นฐานของความเสมอภาคและมิได้มีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทานหรือสัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภคหรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สัญญาซื้อขายไฟฟ้าดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นสัญญาทางแพ่งมิใช่สัญญาทางปกครอง ค่ะ

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีขอให้เพิกถอนกฎระเบียบที่ให้อำนาจการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขา (ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง) ถอดมิเตอร์ไฟฟ้าได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากประชาชนนั้น เห็นว่า การกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการเก็บเงินค่าไฟฟ้า การดำเนินการตัดมิเตอร์ไฟฟ้าหรืองดจ่ายกระแสไฟฟ้าอันเนื่องมาจากการไม่ชำระหนี้ค่าไฟฟ้านั้น เป็นการกำหนดระเบียบหรือหลักเกณฑ์เพื่อการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) ในการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่ประชาชนอันเป็นการประกอบกิจการในเชิงธุรกิจซึ่งมิใช่เป็นการออกกฎที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไปอันเกิดจากการใช้อำนาจทางปกครองหรือการดำเนินการกิจการทางปกครอง แม้การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย ก็มีใช้ความเดือดร้อนหรือเสียหายที่เกิดจากการกระทำทางปกครองที่อยู่ภายใต้การตรวจสอบของศาลปกครอง ข้อพิพาทของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ข้อพิพาทที่ศาลปกครองจะมีอำนาจพิจารณาพิพากษาได้ตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ศาลปกครองจึงไม่อาจรับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาพิพากษาได้

ดังนั้น ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ พร้อมทั้งให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี ค่ะคุณสุนันท์

๓. เมื่อศาลปกครองชั้นต้นไม่รับฟ้องแบบนี้ ผู้ฟ้องคดีดำเนินการอย่างไรต่อไปละคะ

หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาค่ะ โดยให้เหตุผลว่า กฎระเบียบที่ให้อำนาจผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองถอดมิเตอร์ไฟฟ้าได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากประชาชนเป็นการลิดรอนสิทธิผู้ฟ้องคดี และขัดต่อมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓ เรื่อง มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) มีการถอดมิเตอร์ไฟฟ้าโดยบุคคลอื่นที่ได้รับการว่าจ้างจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้ดำเนินการแทนซึ่งไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐโดยตรงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทั้งที่ในขณะนั้นผู้ฟ้องคดีมีอาการเจ็บป่วยอยู่ภายในบ้านหลังดังกล่าว แต่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขา (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ก็ไม่ได้คำนึงถึงมนุษยธรรมหรือศีลธรรมอันดีต่อประชาชน จึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งให้ศาลปกครองชั้นต้นรับคำฟ้องในคดีนี้ไว้พิจารณา ค่ะคุณสุนันท์

๔. หลายคนคงจะสงสัยว่า สัญญาทางปกครองคืออะไร และมีความแตกต่างกับสัญญาทางแพ่งอย่างไรบ้างคะ

ขอเรียนคุณสุนันท์และคุณผู้ฟังอย่างนี้ค่ะ ว่า “สัญญาทางปกครอง” เป็นเครื่องมือสำคัญของฝ่ายปกครองในการที่จะมอบบริการสาธารณะอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของฝ่ายปกครองให้แก่เอกชนไปดำเนินการจัดทำและในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของฝ่ายปกครองเพื่อมาใช้ในการจัดทำบริการสาธารณะ โดยส่วนใหญ่แล้วบริการสาธารณะที่ฝ่ายปกครองจะมอบให้เอกชนไปดำเนินการจัดทำได้จะเป็นบริการสาธารณะที่มีลักษณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม แต่ก็มีในบางกรณีที่สัญญาทางปกครองสามารถนำมาใช้กับการดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะที่มีลักษณะทางปกครองได้ เช่น กลุ่มสัญญาที่ให้ใช้เครือข่ายโทรคมนาคม สัญญาร่วมลงทุนสร้างโครงข่ายเคเบิลใยแก้วนำแสงตามเส้นทางรถไฟ เป็นต้น นอกจากนี้ การทำสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน อาจจะเป็นสัญญาทางแพ่งก็ได้ ยกตัวอย่างเช่น การซื้อกระดาษ ปากกา อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในสำนักงานหน่วยงานทางปกครองหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือว่าเป็นสัญญาจ้างเหมาทำความสะอาดอาคารอำนวยการของโรงพยาบาล ซึ่งสัญญาเหล่านี้เป็นสัญญาที่สร้างขึ้นบนพื้นฐานของเอกชนที่เท่าเทียมกัน เพราะการพิจารณาว่าเป็นสัญญาประเภทไหน สำคัญต่อการใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาล ค่ะ

ถ้าหากเป็นสัญญาทางแพ่ง เมื่อมีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นต้องฟ้องต่อศาลยุติธรรม และหากเป็นสัญญาทางปกครอง ผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายก็ต้องไปฟ้องต่อศาลปกครอง ซึ่งในปัจจุบันสามารถแบ่งลักษณะของสัญญาทางปกครองได้เป็น ๓ ลักษณะด้วยกัน คือ

๑. สัญญาทางปกครองโดยผลของกฎหมาย ได้แก่ สัญญาทางปกครองตามบทนิยามในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ

๒. สัญญาทางปกครองโดยสภาพ ได้แก่ สัญญาทางปกครองตามมติที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

๓. สัญญาทางปกครองตามคำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล

สำหรับการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการดำเนินการเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองดังกล่าวโดยศาลปกครองซึ่งเป็นศาลที่มีเขตอำนาจนั้น สิ่งสำคัญประการแรกที่จะต้องพิจารณาก็คือเรื่องของเขตอำนาจศาลตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ ซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาจากคำนิยามของสัญญาทางปกครอง ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งบัญญัติว่า “สัญญาทางปกครอง หมายความว่า ความรวมถึง สัญญาที่คู่สัญญาอย่างน้อยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเป็นบุคคลซึ่งกระทำการแทนรัฐ และมีลักษณะ

เป็นสัญญาสัมปทาน สัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค หรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ” นอกจากนั้น ยังจำเป็นต้องพิจารณาประกอบกับมติของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ครั้งที่ ๖/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๔ ซึ่งวางหลักไว้ว่า “สัญญาใดจะเป็นสัญญาทางปกครองตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ ได้นั้น

ประการแรก คู่สัญญาอย่างน้อยฝ่ายหนึ่งต้องเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเป็นบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายให้กระทำการแทนรัฐ

ประการที่สอง สัญญานั้นมีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน สัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค หรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ หรือเป็นสัญญาที่หน่วยงานทางปกครองหรือบุคคลซึ่งกระทำการแทนรัฐตกลงให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเข้าดำเนินการหรือเข้าร่วมดำเนินการบริการสาธารณะโดยตรง หรือเป็นสัญญาที่มีข้อกำหนดในสัญญาซึ่งมีลักษณะพิเศษที่แสดงถึงเอกสิทธิ์ของรัฐ ทั้งนี้ เพื่อให้การใช้อำนาจทางปกครองหรือการดำเนินกิจการทางปกครอง ซึ่งก็คือ การบริการสาธารณะบรรลุผล

ดังนั้น หากสัญญาใดเป็นสัญญาที่หน่วยงานทางปกครองหรือบุคคลซึ่งกระทำการแทนรัฐมุ่งผูกพันตนกับคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งด้วยใจสมัครบนพื้นฐานแห่งความเสมอภาค และได้มีลักษณะเช่นที่กล่าวมาข้างต้นสัญญานั้นย่อมเป็นสัญญาทางแพ่ง” ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยไว้ในคดีนี้นั่นเอง

สำหรับประเภทของสัญญาทางปกครองตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลนั้น ไม่ได้มีการวางหลักทั่วไปดังเช่นมติของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด แต่จะเป็นการพิจารณาถึงลักษณะของสัญญาเป็นกรณี ๆ ไป ซึ่งต่อมาก็ได้มีการวินิจฉัยว่า “สัญญาที่มีวัตถุประสงค์แห่งสัญญาเกี่ยวกับการจัดให้มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่สำคัญหรือจำเป็นต่อการจัดทำบริการสาธารณะ ให้บรรลุผล เป็นสัญญาทางปกครอง” หากสัญญาดังกล่าวมีวัตถุประสงค์แห่งสัญญาหรือมีวัตถุประสงค์แห่งสัญญาเกี่ยวกับการจัดให้มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่สำคัญหรือจำเป็นต่อการจัดทำบริการสาธารณะให้บรรลุผล ยกตัวอย่างเช่น สัญญาจ้างสัญญาณคลื่นโทรศัพท์ สัญญาจัดหาเครื่องช่วยของท่าอากาศยาน เป็นต้น ค่ะคุณสุนันท์

๕. แล้วเมื่อผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดแล้ว ศาลฯ มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่าสัญญาซื้อขายไฟฟ้างดงกล่าว เป็นสัญญาทางปกครองหรือไม่ อย่างนั้นใช้ไหมคะ

ใช่คะคุณสุนันท์ คดีนี้มีประเด็นที่ศาลต้องพิจารณาก่อนว่า ข้อพิพาทเกี่ยวกับปัญหาการให้บริการไฟฟ้ากรณีถูกถอดมิเตอร์ไฟฟ้าโดยที่ผู้ใช้ไม่ยินยอมอันเกี่ยวเนื่องกับสัญญาซื้อขายไฟฟ้าในคดีนี้ อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองหรือไม่ ? ซึ่งต้องพิจารณาให้ได้ความก่อนว่า สัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่างการไฟฟ้าฯ และผู้ใช้บริการเป็นสัญญาทางปกครองหรือไม่ ? คะ

เมื่อศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้ว เห็นว่า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) เป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ ส่วนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขา (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) เป็นหน่วยงานในสังกัดของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงถือเป็นหน่วยงานทางปกครอง และโดยที่พระราชบัญญัตินี้ดงกล่าว ได้กำหนดวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไว้หลายประการ ซึ่งบางประการมีลักษณะเป็นการใช้อำนาจทางปกครอง ในการดำเนินการ เช่น อำนาจในการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ และบางประการก็มิได้เป็นการใช้อำนาจทางปกครอง แต่เป็นการดำเนินธุรกิจเชิงพาณิชย์ เช่น การดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้าและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่เป็นประโยชน์แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งให้อำนาจการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในการดำเนินธุรกิจได้เช่นเดียวกับเอกชนทั่วไป ทำให้นิติสัมพันธ์ระหว่างการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกับเอกชนในการดำเนินธุรกิจดงกล่าว จึงเป็นไปตามหลักกฎหมายแพ่ง

เมื่อการดำเนินการทั้งหลายของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ คือ การงดจ่ายกระแสไฟฟ้าและการถอดมิเตอร์ ที่จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าบ้านของผู้ฟ้องคดีเนื่องจากค้างชำระค่าไฟฟ้านั้น เป็นการกระทำที่เกี่ยวข้องกับสัญญาซื้อขายไฟฟ้าซึ่งเป็นธุรกิจของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่กระทำกับผู้ฟ้องคดีในฐานะเสมอภาคเช่นเดียวกับเอกชนต่อเอกชน และสัญญาดงกล่าวมิได้มีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน สัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค หรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นสัญญาทางปกครอง

อีกทั้ง การกระทำได้ดงกล่าวก็มิได้เป็นการใช้อำนาจทางปกครองแต่อย่างใด ดังนั้น สัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่างผู้ฟ้องคดีกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จึงเป็นสัญญาทางแพ่ง ข้อพิพาทในคดีนี้จึงมิใช่ข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับสัญญาทางปกครอง

ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่ศาลปกครองจะมีอำนาจรับไว้พิจารณาพิพากษาได้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กรณีจึงเป็นคดีพิพาทอันเกี่ยวกับสัญญาทางแพ่ง ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คำฟ้องในคดีนี้จึงเป็นคำฟ้องที่ ศาลปกครองไม่อาจรับไว้พิจารณาได้ ค่ะ

คดีนี้ ศาลปกครองสูงสุดจึงพิพากษายืนตามศาลปกครองชั้นต้น โดยมีคำสั่ง ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ค่ะคุณสุนันท์

(คำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ๙๖๒/๒๕๖๕)

๖. ก่อนจะจบรายการวันนี้ ดร.นฤมลฯ มีอะไรอยากจะฝากทิ้งท้ายเป็นข้อคิด อุทาหรณ์ เพิ่มเติมจากคดีอีกสักหน่อยไหมคะ

คดีดังกล่าวถือเป็นอุทาหรณ์ที่ดีให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่มีข้อพิพาทกับการไฟฟ้าฯ ได้เลย นะคะ แม้ว่าการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จะเป็นรัฐวิสาหกิจที่เป็นหน่วยงานทางปกครอง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่หลายประการ โดยบางประการถือเป็นการใช้อำนาจทางปกครอง ก็ตาม แต่กรณีสัญญาซื้อขายไฟฟ้าที่การไฟฟ้าฯ ทำกับประชาชนหรือเอกชนนั้น มีลักษณะเป็นการดำเนินธุรกิจเชิงพาณิชย์ของการไฟฟ้าฯ ซึ่งเป็นนิติสัมพันธ์ในทาง แพ่งภายใต้หลักกฎหมายแพ่ง อันถือเป็นสัญญาทางแพ่ง กรณีที่ผู้ใช้ไฟฟ้าเห็นว่าตน ได้รับความเดือดร้อนเสียหายดังเช่นกรณีตัวอย่างในคดีนี้ คือ การไฟฟ้าฯ ถอดมิเตอร์ ไฟฟ้าออกจากบ้านของผู้ฟ้องคดี อันเป็นข้อพิพาทที่เกี่ยวเนื่องกับสัญญาซื้อขายไฟฟ้า ซึ่งเป็นสัญญาทางแพ่งดังกล่าว ผู้เสียหายจึงต้องฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม เพื่อไม่ให้ เสียสิทธิในการฟ้องคดี ค่ะคุณสุนันท์

.....
.....
.....

ช่วงที่สอง รับฟังคำถาม/ตอบคำถามจากผู้ฟังที่บ้าน

ช่วงปิดท้ายรายการ ผู้ดำเนินรายการ : พบกันใหม่กับรายการกฎหมายชายคา ปัญหา ชาวบ้าน โดย ศาลปกครอง วันเสาร์หน้า สำหรับวันนี้ สวัสดีค่ะ

ข้อความประชาสัมพันธ์ ระบบงานคดีปกครองอิเล็กทรอนิกส์

สำนักงานศาลปกครอง ขอประชาสัมพันธ์ว่า ขณะนี้ศาลปกครองได้เปิดให้บริการระบบงานคดีปกครองอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ประชาชนและภาครัฐได้รับความสะดวกมากขึ้น โดยเพิ่มทางเลือกใหม่ให้กับคู่กรณี หน่วยงานทางปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนทั่วไป ที่ประสงค์จะยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เข้าใช้ระบบงานคดีปกครองอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งระบบนี้จะรองรับการดำเนินทางคดีตั้งแต่ขั้นตอนเริ่มต้น คือ การยื่นฟ้องคดี การพิจารณาพิพากษา การยื่นอุทธรณ์ ไปจนถึงสิ้นสุดการบังคับคดี

โดยท่านสามารถลงทะเบียนเข้าสู่ระบบเพื่อขอรับบริการและยื่นฟ้องคดี ได้ทางหน้าเว็บไซต์ศาลปกครอง www.admincourt.go.th หรือปรึกษาวิธีการลงทะเบียนได้ที่ สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕ ค่ะ

และอีกหนึ่งทางเลือกใหม่ในการระงับข้อพิพาท ศาลปกครองยังได้พัฒนาการอำนวยความสะดวกทางปกครอง ด้วยการนำระบบ “การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท” มาใช้ในคดีปกครองอีกด้วยค่ะ โดยมีเจตนารมณ์ก็เพื่อให้คู่กรณีพิพาทกัน ได้มีทางเลือกในการระงับข้อพิพาทและเป็นการส่งเสริมความร่วมมือของคู่กรณีในการยุติข้อพิพาทระหว่างกัน ซึ่งจะเกิดผลดีที่ทำให้คู่กรณีสามารถยุติข้อพิพาทที่มีต่อกันได้ด้วยความสะดวก รวดเร็ว และถูกต้องตามกฎหมาย **“ยุติด้วยดี ถูกกฎหมาย เรียบง่าย ได้ผลเร็ว”** ค่ะ